

Ared Laer, Tallinna X güm. õpilane

Memuaarseid märkmeid

Päevik.

Tallinn, 28.X 38. Sain tunnistuse I semestri kohta. Hinnete keskmine oli 3,18.

Tallinn, 2.X 38. Käisin klassiga idamaa kunsti näitusel. Seal oli rohkesti vaipu ja muid kunstipäraseid esemeid Kaug-Idast. Olin kõige rohkem huvitatud india vaipadest ja hõbetaldrikuist-majapidamistarbeist. Üldse oli näitusel rohkesti vaipu Indiast, Hiinast, Jaapanist ja muilt Kaug-Ida maadelt. Eriti huvitas mind üks vaip Indiast, mille väärtust hinnatakse üle kahesaja miljoni sendi. Ka oli seal nukk Jaapanist, viis-sada krooni väärt ja Pärsia piibel.

Väga huvitavad olid ka hiina õlimaaliid ja muud pildid.

03.12.38. Nömmel umbes kolme nädala eest.

Ehitasin enesele automaat kinoaparaadi, mis käib elektrimootoriga.

Nömmel umbes kolme nädala eest.

Müüsin hea hinna eest ühele antikvaarile oma vanad autobuse kuupiletid.

Tallinnas, 19.11.38.

Võtsin raamatukogust endale "Tõde ja õiguse" I osa. Oli nii paks raamat, et ma pole tänasenigi teda läbi lugenud.

Tallinnas, umbes paari päeva eest.

Sain maateaduse vihu eest hea pluss.

Tallinnas, 30.11.38.

Käisin "Gloria Palace'is" Torm'i vaatamas. Oli päris huvitav film.

Tallinnas, 2.12.38. Täna oli meil eesti keeles etteütetus ja välteharjutus. See läks mul arvatavasti päris hästi.

13.01.39.

Nömmel 24.12.38-27.12.39?(38)

Jõulud.

Jõuluks sain kingiks uued suusasaapad ja -rihmad, gloobus-rahakassa, rahakoti j. m. Pühade ajal käisin iga päev suusatamas Mustamäel. Ükskord juhtus ka väike õnnetus: sõitsin lumealuse kännu otsa. Palju see viga ei teinud, kuid parem käevars oli pärast nii haige, et ei võinud puudutadaagi. Kodus jõin salaja pool pudelit veini ära, kuid sel-eli nii-hallitanud-maitse-juures, -et-enam-tahtmist-pelnud-ei-süüa-ega-juua. et teepeal soem oleks.

Nimelt kolmandal pühal võtsin ette pikema reisu suuskadel Harku. Ilm oli ilus.

Ma unustasin ära, kas päike paistis, või ei, kuid kui ei paistnud päike, siis kindlasti sadas lund. Lund sadas paksult maha, puudele ja mütsile. Ka majakatustele ja muudele asjadele. Lumi oli hea ja ilm polnud väga külm. Suusatajaid oli palju, kuid mitte igal pool ja igal ajal. Näiteks pärastpoole jäi lumesadu ära. Siis oli sõitjaid rohkem. Tee Harkusse on päris pikk. Ja kui jalad külmetavad, siis on üsna halb olemine, kui koju on maad pikk rida kilomeetreid. Nii juhtus ka, et kui ma koju jõudsin, olid jalad rohkem külmetanud, kui tarvis. Nüüd tuleb mulle ka meelde, et ilm enne oli halvem, kui pärast.

Kell lõi üks, kaks, kolm, neli. Lilled olid sinised, punased, rohelised, kollased, Nad kargasid, löid, hooplesid ja sõitlesid.

~~Tallinnas, 28.X 38~~

Käesolevad märkmed on välja kirjutatud prg. II kl. Eesti keele kaustikust.

Valjakirjutus prg. III kl. (1939/40) eesti keele kaustikust. Osakond:

P ä e v i k.

L):

17.09.39. Tallinnas.

Täna toimus siin, Kose-Kloostrimetsa-Pirita ringteel 7. eesti suur-sõit. Ajalehtedest võis selle kohta lühendatud ja täiendatud kokkuvõttes lugeda järgmist:

Ilm oli võistlusteks kohati soodus, kohati ebasoodus. Kukkumisi oli üldiselt väike protsent. Piletite hinnad olid: istekohad 3 ja 2 kr., teeäärdeid seisukohad 1 kr., õpilastele ja sõduritele 75 snt. Võistlustele polnud ilmunud tuntumaist välisvõistlejaist hollandlane Binder ja sakslane Knees, kelle käes oli ka raja rekord.

Stardist pääses kohe Veldeman juhtima, tema järel soomlane Lampinen. Vaheldumisi juhtides näis võit kalduvat eestlasele, kuid ta pidi katkestama mootoririkke tõttu paar ringi enne finiši. Võitis Lampinen (Soome).

Senioride C klass: 1. Lampinen (Soome)

2. Sirkkiä (Soome)

3. Tomson (Eesti)

Parima eestlasena omandas linnapea J. Sootsi auhinna E. Tomson. Võistlused lõppesid kell 18.00.

18.09.39. Tallinn.

Täna öösel põgenes siit varju otsinud poola allveelaev "Orzel", kusjuures meie sõjalaevad asusid teda kohe jälitama. Ka on meie pooled kannud kaotusi. Selle tagajärjel on tagandatud mõned mereväe-juhid oma koh-tadelt.

Laevalt oli seal olnud 20-st torpeedost 14 kõrvaldatud ja meeskon-nalt relvad ära võetud. Põgenemist soodustas asjaolu, et laevale oli pandud ainult mõnemehealine valve.

30.10.39., Nõmmel.

Hommik väga külm. Termomeeter arvatavasti näitab paar kraadi alla ümmarguse nulli. Sajab kergeid, valgeid, ülevalt alla liuglevaid lume-helbeid. Mõni asjatundmatu isik võiks mõelda, et talv. Aga ei! Talv pole veel siiski saabunud, sest lumehelbed, langedes niiskele ja märjale maa-le, sulavad kohe, muutes maakoore kõige pealmise korra veel märjemaks kui ta oli enne lumesadu.

Kui uskuda seda, mida sõber Sass Seenepalu ütles mulle enne lumesaju lõppu (viibisin nimelt Seenepalude koduses õhkkonnas), oleks pidanud lund sadama veel praegugi; kuid ei saja. Öeldakse, et tänapäeval ei sünni enam üliiloomulikke asju (välja arvatud muidugi erandid). Kui oleks metobs tea-tanud, et on oodata pikemat lumesadu, oleks Sass Seenepalu juttu võinud pidada ebaõigeks. Kuid, et raadio kaudu midagi sellesarnast edasi ei an-tud, peaks Sass Seenepalul siiski õigus olema. Peaks olema, kuid ei ole. Nii on need asjad. Inimene mõtleb - jumal juhib.

Kui lahkusin Seenepalude juurest Sassiga, oli päike paistnud pea räbaldunud pilvetüki tagant välja ja paistis heledasti, valgustades ko-gu maailma olemist ja elu. Lund ei sadanud enam.

"T! Tea, mis neid pühakesi nüüd nii kärbitakse," ütles Sass äkki, kui mõeldusime pankur Breibergi uhkest majast. Nüüd on ta ühes teiste Nõmme sakslastega "Sierra Córdoba'l" vist juba kuskile endise vabalinna Danzigi piirkonda jõudnud ja korraldab seal oma elu ja olemist.

Jatkas siis Sass: "Oi-oi-oi, olid vanad head ajad õndsas tsaariajal. Siis lasti õpilased kaheks nädalaks priiks nõrgalehtede valusaid taga-järgi kandma." Tegi siis tähtsa näo ette, nagu oleks tema ise "õndsas tsaariajal" elanud, mitte tema vanaisa või vanaema, kellelt ta arvata-vasti seda kuulnud oli.

Jalutasime edasi. Päike paistis.
